

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Hvem er den falske Prophet? Hvem forvirrer Folket? Svar til Recensenten i Litt. Tid. No. 12 og 13

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 34. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1814_229-txt-shoot-idm1076.pdf (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Men har jeg dog ikke rost mig selv ved at rose Tyge Rothe, og kalde mig hans Frænde i Tro og Tungemaal? At det ikke var min Hensigt det veed jeg, om det seer saaledes ud maa sandhedskiærlige Mænd bedømme, men at min 35Aadfærd i denne Sag er aldeles falsk fremstillet skal jeg bevise. At Rothes Navn, vel ei hos Folket, men dog hos Mange var og er i ærværdig lhukommelse, det er vist, det har jeg sagt, og just derfor omtalde jeg ham i min Fortale, derfor mindede jeg om, at han havde samme Tro og Syn i Historien som jeg, men dette sagde jeg ei blot, det godtgjorde jeg med hans egne Ord, det sees klart af den Bog jeg nævnede. Ligesom Paulus fordem, for at skaffe Sandheden Indgang, mindede om, at han ei sagde Andet end hvad Mose og Propheterne havde forkyndt, saaledes vilde jeg, ved at vise paa Rothe, om muligt hindre Folk fra at antage min Tale om Guds Styrelses Mærker for et tomt Fantaspil, og jeg fortav ingenlunde denne Hensigt. At jeg nu er Rothes Frænde i Tro, er jo vist, naar vi begge ere Christne, at kalde sig det, er vist ikke at beile til vor Tids Roes, og det er ingen syndig Roes, naar Man er det, at Rothes Tænkemaade i Troessager var kommet i Foragt, ja end er i Foragt hos de fleste Boglærde, det er jo en afgjort Sandhed, thi han bekjendte Tro paa *Korsets Ord*, og altsaa foer Rec. her som sædvanlig med Løgn. Det Eneste jeg kunde ladet være, var at kalde mig Rothes Frænde i Tungemaal, men da Rothes Sprog slet ikke er det, Man sædvanlig roser hos ham, og da Man tilstaaer mig en Art af Veltalenhed, saa veed jeg ikke, hvad Roes jeg derved skulde 36tilsnige mig, jeg fandt Lighed mellem hans Sprog og mit, (husker jeg ret, da har min Krønikes Rec. netop fundet det samme) det glædede mig, fordi Manden er mig saare kiær, og jeg sagde det, har jeg deri feilet, da vil jeg ei undskylde mig, men det veed jeg, at ingen sandhedskiærlig Mand kan forvende og misbruge det, som Rec.; thi derved har jeg dog vel ikke teet mig enten som Folkeforvirrer eller hovmodig Hykler.